

SPREJETA BESEDILA

P8_TA(2018)0103

Izvajanje instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja, instrumenta za humanitarno pomoč in Evropskega razvojnega sklada

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 17. aprila 2018 o izvajanju instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja, instrumenta za humanitarno pomoč in Evropskega razvojnega sklada (2017/2258(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju členov 3(5) in 21 Pogodbe o Evropski uniji,
- ob upoštevanju členov od 208 do 211 in 214 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju svetovnega partnerstva za učinkovito razvojno sodelovanje, sprejetega na forumu na visoki ravni o učinkovitosti pomoči v Busanu leta 2011 in obnovljenega na srečanju na visoki ravni v Nairobiju leta 2016,
- ob upoštevanju tretje svetovne konference Združenih narodov o zmanjševanju tveganja naravnih nesreč, ki je od 14. do 18. marca 2015 potekala v Sendaju na Japonskem,
- ob upoštevanju resolucije OZN z naslovom „Spreminjamo naš svet: agenda za trajnostni razvoj do leta 2030, sprejete na vrhunskem srečanju Združenih narodov o trajnostnem razvoju 25. septembra 2015 v New Yorku, in 17 ciljev trajnostnega razvoja iz navedene resolucije,
- ob upoštevanju svetovnega humanitarnega vrha, ki je potekal 23. in 24. maja 2016 v Istanbulu, ter velikega dogovora, ki so ga dosegli nekateri največji donatorji in ponudniki pomoči,
- ob upoštevanju Sporazuma o partnerstvu AKP-EU¹, podpisanega v Cotonouju 23. junija 2000, kakor je bil spremenjen 25. junija 2005 in 22. junija 2010,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2013/755/EU z dne 25. novembra 2013 o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj Evropski uniji²,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1257/96 z dne 20. junija 1996 o humanitarni

¹ UL L 317, 15.12.2000, str. 3.

² UL L 344, 19.12.2013, str. 1.

pomoči¹,

- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. decembra 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020²,
- ob upoštevanju notranjega sporazuma med predstavniki vlad držav članic Evropske unije, ki so se sestali v okviru Sveta, o financiranju pomoči Evropske unije v okviru večletnega finančnega okvira za obdobje 2014–2020 v skladu s Sporazumom o partnerstvu AKP-EU in o dodelitvi finančne pomoči čezmorskim državam in ozemljem, za katere se uporablja četrti del Pogodbe o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: notranji sporazum),
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) 2015/322 z dne 2. marca 2015 o izvajanju 11. Evropskega razvojnega sklada³,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (EU) 2015/323 z dne 2. marca 2015 o finančni uredbi, ki se uporablja za 11. Evropski razvojni sklad⁴,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 233/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2014 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja za obdobje 2014–2020⁵,
- ob upoštevanju Evropskega soglasja o humanitarni pomoči iz leta 2007⁶,
- ob upoštevanju novega Evropskega soglasja o razvoju z dne 7. junija 2017⁷,
- ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 19. junija 2017 o sodelovanju EU s civilno družbo na področju zunanjih odnosov,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. novembra 2016 o povečanju učinkovitosti razvojnega sodelovanja⁸,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 13. septembra 2016 z naslovom Skrbniški sklad EU za Afriko: posledice za razvoj in humanitarno pomoč⁹,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. junija 2016 o poročilu EU za leto 2015 o usklajenosti politik za razvoj¹⁰,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 22. oktobra 2013 o lokalnih organih in civilni družbi: angažiranost Evrope za trajnostni razvoj¹¹,

¹ UL L 163, 2.7.1996, str. 1.

² UL L 347, 20.12.2013, str. 884.

³ UL L 58, 3.3.2015, str. 1.

⁴ UL L 58, 3.3.2015, str. 17.

⁵ UL L 77, 15.3.2014, str. 44.

⁶ UL C 25, 30.1.2008, str. 1.

⁷ UL C 210, 30.6.2017, str. 1.

⁸ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0437.

⁹ Sprejeta besedila, P8_TA(2016)0337.

¹⁰ UL C 86, 6.3.2018, str. 2.

¹¹ UL C 208, 10.6.2016, str. 25.

- ob upoštevanju posebnega poročila Evropskega računskega sodišča št. 18/2014 o sistemu vrednotenja in sistemu v rezultate usmerjenega spremljanja, ki ju uporablja EuropeAid,
 - ob upoštevanju poročila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 15. decembra 2017 z naslovom Poročilo o vmesnem pregledu instrumentov za zunanje financiranje (COM(2017)0720) ter z njim povezanih delovnih dokumentov služb Komisije z naslovoma Evaluation of the Development Cooperation Instrument (Ocena instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja, SWD(2017)0600) in Evaluation of the 11th European Development Fund (Ocena 11. Evropskega razvojnega sklada, SWD(2017)0601),
 - ob upoštevanju zunanjega ocenjevanja 11. Evropskega razvojnega sklada (končno poročilo iz junija 2017), ki ga je Komisija naročila pri skupini zunanjih izvajalcev,
 - ob upoštevanju zunanjega ocenjevanja instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja (končno poročilo iz junija 2017), ki ga je Komisija naročila pri skupini zunanjih izvajalcev,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 14. februarja 2018 z naslovom Nov in sodoben večletni finančni okvir, s katerim bo lahko EU učinkovito uresničevala svoje prioritete po letu 2020 (COM(2018)0098),
 - ob upoštevanju poročila z naslovom Coherence report – Insight from the External Evaluations of the External Financing Instruments (Poročilo o usklajenosti – vpogledi v zunanje instrumente financiranja skozi zunanjo oceno) (končno poročilo iz julija 2017), ki ga je Komisija naročila pri skupini zunanjih izvajalcev,
 - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika ter člena 1(1)(e) sklepa konference predsednikov z dne 12. decembra 2002 o postopku pridobitve dovoljenja za pripravo samoiniciativnih poročil in Priloge 3 k temu sklepu,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za razvoj in mnenja Odbora za proračun (A8-0118/2018),
- A. ker sta se mednarodni politični okvir in politični okvir EU po sprejetju instrumentov za zunanje financiranje bistveno spremenila, in sicer s sprejetjem prelomnih instrumentov, kot so agenda za trajnostni razvoj do leta 2030, Pariški sporazum o podnebnih spremembah, akcijska agenda iz Adis Abebe, Sendajski okvir za zmanjšanje tveganja naravnih nesreč za obdobje 2015–2030 in agenda za človeštvo; ker je imela EU vodilno vlogo v pogajanjih o teh instrumentih;
- B. ker Lizbonska pogodba, agenda za trajnostni razvoj do leta 2030 ter cilji trajnostnega razvoja skupaj z Evropskim soglasjem o humanitarni pomoči, novim evropskim soglasjem o razvoju in načeli razvojne učinkovitosti iz Busana določajo strategijo EU o razvojnem sodelovanju in humanitarni pomoči; ker je Svet poleg tega sprejel globalno strategijo za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije, ki med drugim obravnava razvojno sodelovanje;
- C. ker je treba po členu 214 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) in evropskem soglasju o razvoju nuditi humanitarno pomoč v skladu s humanitarnimi načeli človečnosti, nevtralnosti, neodvisnosti in nepristranskosti, voditi pa jo mora pristop na

podlagi potreb; ker humanitarna pomoč ne sme biti sredstvo za obvladovanje krize;

- D. ker bi morala razvojna politika dopolnjevati zunanjo politiko EU in upravljanje migracij, hkrati pa zagotavljati, da se sredstva za razvoj porabijo izključno za cilje in namene, povezane z razvojem, ne pa za pokrivanje stroškov, povezanih z doseganjem drugih ciljev, kot so nadzor meje in migracijske politike;
- E. ker je glavni cilj Instrumenta za razvojno sodelovanje zmanjšati, dolgoročno pa izkoreniniti revščino v državah v razvoju, ki niso koristnice financiranja v okviru Evropskega razvojnega sklada (ERS), evropskega *instrumenta* sosedstva ali instrumenta za predpristopno pomoč (IPA), zagotoviti tematsko podporo organizacijam civilne družbe in lokalnim organom oblasti v partnerskih državah na področju globalnih javnih dobrin in izzivov, povezanih z razvojem, ter podpirati strateško partnerstvo med Afriko in EU; ker je instrument za razvojno sodelovanje glavni geografski instrument na področju razvojnega sodelovanja v proračunu EU, ki mu je bilo za obdobje 2014–2020 dodeljenih 19,6 milijarde EUR;
- F. ker je glavni cilj ERS zmanjšati in dolgoročno odpraviti revščino v afriški, karibski in pacifiški regiji (države AKP) in doseči trajnostni razvoj čezmorskih držav in ozemelj; ker je ERS glavni instrument razvojnega sodelovanja EU, 11. Evropskemu razvojnemu skladu pa je bilo za obdobje 2014–2020 dodeljenih 30,5 milijarde EUR;
- G. ker je glavni cilj instrumenta humanitarne pomoči zagotavljati podporo, pomoč in zaščito ljudem, ki so jih prizadele naravne nesreče ali nesreče, ki jih povzroči človek, in podobne izredne razmere, pri tem pa se osredotočiti na najbolj ranljive žrtve, ne glede na narodnost, vero, spol, starost, etnično poreklo ali politično prepričanje, in v skladu z dejanskimi potrebami, mednarodnimi humanitarnimi načeli in evropskim soglasjem o humanitarni pomoči;
- H. ker sega instrument humanitarne pomoči prek osnovne naloge operacij reševanja življenj in zajema pomoč tistim, ki so jih prizadele dlje trajajoče krizne razmere, delo v zvezi s kratkoročno sanacijo in obnovo, pripravljenost na nesreče in spoprijem s posledicami premikov prebivalstva;
- I. ker so za učinkovito razvojno sodelovanje potrebni inovativni pristopi, ki dajejo donatorjem možnost, da se hitro odzovejo na lokalne razmere, sodelujejo z lokalnimi organizacijami in podpirajo lokalna podjetja in podjetnike, zlasti v najrevnejših in najbolj nestabilnih državah; ker mora sistem revizij EU omogočiti donatorjem prilagodljivost, da pri takih projektih prevzamejo tveganje v razumnem obsegu, in okrepi zmožnost EU, da se hitro odzove in zagotovi učinkovito pomoč;
- J. ker je EU vodilni svetovni donator razvojne in humanitarne pomoči; ker EU s to pomočjo podpira prizadevanja za zmanjšanje revščine ter promocijo svetovnih in evropskih interesov ter temeljnih vrednot;
- K. ker je bila na vrhu Afriške unije in Evropske unije v Abidžanu 29. in 30. novembra 2017 potrjena pripravljenost za vzpostavitev resničnega, posodobljenega, globaliziranega in ambicioznega partnerskega sodelovanja in ustvarjanje političnih in gospodarskih pogojev za resnično enakopravnost;
- L. ker se skokovito povečuje število sporazumov o razvojnem sodelovanju, sklenjenih s

tretjimi državami, vključno s Kitajsko, Rusijo, Turčijo, Brazilijo in Indijo;

- M. ker sta ponovna uvedba in razširitev tako imenovanega pravila svetovne prepovedi in zmanjševanje mednarodnega financiranja organizacij, ki dekletom in ženskam omogočajo načrtovanje družin ter storitve na področju spolnega in reproduktivnega zdravja, zelo zaskrbljujoča;
- N. ker imajo vlade tretjih držav stvarna pričakovanja glede hitrega ukrepanja, učinkovitosti in odziva na nujne potrebe, da se ohranijo trdna partnerstva na področju razvojnega sodelovanja; ker je treba v partnerskih državah razvijati odprta in produktivna gospodarstva, obenem pa upoštevati nove okoliščine in nove gospodarske deležnike na mednarodnem prizorišču;
- O. ker bo imel brexit zaradi prenehanja udeležbe Združenega kraljestva po letu 2020 za posledico 12- do 15-odstotno zmanjšanje proračuna EU;
- P. ker ocene Evropskega razvojnega sklada in instrumenta za razvojno sodelovanje potrjujejo, da je skladna uporaba različnih geografskih in tematskih instrumentov dejansko mogoča;
- Q. ker je v oceni 11. Evropskega razvojnega sklada navedeno, da obstaja dejanska nevarnost, da bo ERS prisiljen v odziv na agende, ki se oddaljujejo od njegovega prvotnega cilja lajšanja revščine, jih je težko uskladiti z njegovimi temeljnimi vrednotami in ogrožajo njegovo dobro delovanje; da so stališča vlad, z nekaterimi pomembnimi izjemami, kot je pacifiška regija, kljub pogajanjem redko upoštevana v oblikovanju programov in da so programski dokumenti 11. Evropskega razvojnega sklada za uporabo načela osredotočenosti zato uporabljali pristop od zgoraj navzdol, kar je šlo na račun osrednjega načela partnerstva iz Sporazuma iz Cotonouja;
- R. ker bo po oceni 11. ERS do aprila 2017 skoraj 500 milijonov EUR iz njegovih rezerv porabljenih za podporo oddelku Komisije za humanitarno pomoč in civilno zaščito (ECHO), skoraj 500 milijonov EUR je bilo dodeljeno za nujno pomoč posameznim državam in 1,5 milijarde EUR je bilo porabljenih za nujni skrbniški sklad EU za Afriko; ker je ERS prispeval tudi v novi Evropski sklad za trajnostni razvoj;
- S. ker ocena instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja navaja, da je ta še vedno splošno pomemben in primeren namenu, tako ob sprejetju kot na sredini izvajanja; v splošnem se ujema z novimi dokumenti politike (tj. novim evropskim soglasjem o razvoju in agendo za trajnosti razvoj do leta 2030), čeprav bi utegnilo biti glede na njegovo sedanjo obliko težko izvajati nekatere prednostne naloge;
- T. ker je Parlament ob sprejetju instrumentov za zunanje financiranje za obdobje 2014–2020 izrazil naklonjenost ločenemu instrumentu za zunanje financiranje, namenjenemu razvojnemu sodelovanju, in pozval k omejitvi razvojnih skladov, če bi se Evropski razvojni sklad vključil v proračun;
- U. ker ocena ERS v zvezi z nujnim skrbniškim skladom EU za Afriko ugotavlja, da je pri teh projektih v primerjavi s standardnimi projekti ERS skrajšan čas za pripravo in odobritev, sodelovanje EU pri izvajanju projektov je posredno in projekti izvirajo iz prednostnih vprašanj EU, niso pa odziv na dolgoročne cilje partnerskih držav, kar vse vzbuja pomisleke o verjetni učinkovitosti in trajnosti projektov tega sklada in o

zmožnosti EU, da lahko tesno spremlja njihovo izvajanje;

- V. ker je finančni tok iz Unije v države, ki imajo koristi od finančnih instrumentov za razvoj, nižji od zasebnih nakazil v Evropi živeče diaspore teh istih držav;
- W. ker mirovna pomoč za Afriko kljub temu, da že leta prejema milijarde evrov iz ERS, in kljub resni zaskrbljenosti Komisije o njenem finančnem poslovanju ni bila zajeta v oceni ERS; ker mirovna pomoč za Afriko ni bila ocenjena od leta 2011;
- X. ker je glede na ocene instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja in ERS ter poročilo Komisije o vmesnem pregledu instrumentov za zunanje financiranje težko oceniti njuno splošno učinkovitost in dolgoročni učinek pri doseganju njenih ciljev zaradi velikih omejitev pri opredeljevanju ustreznih sistemov ocenjevanja in spremljanja ter pri ocenjevanju vloge, ki jo imajo zunanji dejavniki, ter velikega števila zadevnih držav in obširnosti tematik; ker kombiniranje po mnenju ocenjevalcev mobilizira dodatna sredstva v samo 50 % primerov;
- Y. ker je bil Parlament soočen z zelo kratkimi roki za nadzor pripravljanja izvedbenih ukrepov; ker v teh rokih niso bile ustrezno upoštevane značilnosti parlamentarnih dejavnosti; ker je bila včasih dodatna ovira, da je bil osnutek izvedbenih ukrepov poslan Parlamentu po roku ali pred obdobji počitnic, kar je še bolj omejilo njegovo zmožnost, da bi ustrezno izvajal svoje pristojnosti nadzora;
- Z. ker je EU prepoznala pomen partnerstev z organizacijami civilne družbe na področju zunanjih odnosov; ker to vključuje sodelovanje teh organizacij pri načrtovanju in izvajanju zunanjih instrumentov;

Dejstva in ugotovitve vmesnega pregleda izvajanja instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja, Evropskega razvojnega sklada in instrumenta za humanitarno pomoč

Splošni premisleki

1. pozdravlja, da je iz ocen, izvedenih v zvezi z instrumentom za financiranje razvojnega sodelovanja, Evropskim razvojnim skladom in instrumentom za humanitarno pomoč razvidno, da so bili cilji teh instrumentov zelo pomembni za prednostne naloge politike v času njihove zasnove ter da na splošno ustrezajo svojemu namenu in so v skladu z vrednotami in nameni ciljev trajnostnega razvoja; poudarja, da je letna finančna vrzel za doseganje ciljev trajnostnega razvoja 200 milijard USD;
2. ugotavlja, da je v nekaterih državah, v katerih delujejo geografski programi Evropskega razvojnega sklada in instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja, v zadnjih desetih letih viden napredek na področju zmanjševanja revščine ter človekovega in gospodarskega razvoja, medtem ko drugod razmere ostajajo kritične;
3. z zadovoljstvom ugotavlja, da so prednostne naloge instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja in Evropskega razvojnega sklada usklajene z vrednotami in cilji trajnostnega razvoja zahvaljujoč pomembni vlogi EU pri njihovem sprejetju, in da je to znatno olajšalo in poenostavilo vmesni pregled teh instrumentov;
4. ugotavlja, da sta instrument za financiranje razvojnega sodelovanja in Evropski razvojni sklad v prvih letih izvajanja Evropski uniji omogočila, da se zaradi raznolikih ciljev teh instrumentov odzove na nove krize in potrebe; vseeno se zaveda, da sta množenje kriz

in pojav novih prednostnih nalog politike za instrument za financiranje razvojnega sodelovanja, Evropski razvojni sklad in instrument za humanitarno pomoč pomenila finančni pritisk in jih potisnila do njihovih meja, kar je pripeljalo do odločitve za vzpostavitev novih *ad hoc* mehanizmov, kot so skrbniški skladi, pri katerih obstajajo resni pomisleki, zlasti glede preglednost, demokratične odgovornosti in nepovezanosti z razvojnimi cilji; opozarja, da je bil nedavno ustanovljen Evropski sklad za trajnostni razvoj, ki je bil ustvarjen, da bi ustvaril dodaten finančni vzvod;

5. je zadovoljen z večjo notranjo skladnostjo v okviru instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja in Evropskega razvojnega sklada, zlasti zaradi visokokakovostnih ocen, usklajenih postopkov odločanja in koncentracije sektorja;
6. ugotavlja, da obstajajo primeri, v katerih proračunsko podporo še vedno kritizirajo zaradi neprimernosti in neučinkovitosti, čeprav gre za obliko podpore, ki ustreza sodobnemu načinu sodelovanja, ki se zelo dobro ujema s pristnimi razvojnimi partnerstvi in omogoča lastništvo partnerskih držav ter ima prednost, da je prožna in učinkovita; zato poziva k sprejetju ukrepov za krepitev političnega in institucionalnega partnerstva, ki spodbujajo dodeljevanje proračunske podpore, ter vztrajanju pri dobrem gospodarskem upravljanju in spoštovanju demokratičnih vrednot; poudarja, da je treba politiko razvojnega sodelovanja izvajati na način, ki upošteva želje držav in prebivalstva, ki jo potrebujejo, da bo zagotovljeno njihovo sodelovanje pri odločanju in da bodo prevzemali odgovornosti za pregledno in učinkovito izvajanje;
7. ugotavlja, da so številne države postale države z višjim srednjim dohodkom, posledica tega pa je, da ne morejo več prejemati pomoči v okviru instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja ali pa prejemajo nižje subvencije za dvostransko sodelovanje v okviru ERS, saj razvojna pomoč, povezana z uspešnimi nacionalnimi politikami, lahko ustvari pozitivne rezultate; opominja, da sta revščina in razvoj večdimenzionalna in da BDP ne zadostuje kot edini kazalnik razvoja; ugotavlja tudi, da večina najrevnejših ljudi na svetu živi v državah s srednjimi dohodki, v katerih so neenakosti še vedno prisotne, zato bi lahko nenadna ustavitev pomoči za države s srednjimi dohodki ogrozila uresničevanje ciljev trajnostnega razvoja; zato vztraja, da je treba te države še naprej podpirati v tem občutljivem obdobju na njihovi poti k doseganju večjega razvoja;
8. poudarja, da je treba zagotoviti, da se razvojna pomoč uporablja v skladu z njenim prvotnim namenom in ob ustreznem upoštevanju načel učinkovitosti pomoči in razvoja; poudarja, da bi bilo treba razvojno sodelovanje EU uskladiti z načrti partnerskih držav in njihovimi potrebami;
9. poudarja, da kratkoročni lastni interesi EU (varnost ali migracije) nikakor ne bi smeli odločati o njeni razvojni agendi, ter da bi morali pri vseh oblikah razvojnega sodelovanja v celoti spoštovati in izvajati načela učinkovitosti pomoči in razvoja;
10. ugotavlja, da je Komisija zaključila, da bi skladnost med instrumenti lahko izboljšali s poenostavitvijo postopkov; poudarja, da ta zaključek ni omenjen v nobeni od ocen;
11. je zaskrbljen zaradi ugotovitev ocenjevalcev glede neobstoja sistemov spremljanja in vrednotenja, kar otežuje merjenje rezultatov; po drugi strani pa poudarja številne pozitivne ugotovitve v zvezi z razvojnimi politikami EU v revizijah, ki jih je opravilo Evropsko računsko sodišče (ECA); opozarja na opažanja Evropskega računskega sodišča v posebnem poročilu št. 18/2014 o sistemu vrednotenja in sistemu v rezultate

usmerjenega spremljanja, ki ju uporablja EuropeAid; poziva Komisijo, naj izkoristi to priložnost in izboljša svoj okvir rezultatov v skladu s priporočili Računskega sodišča;

12. je presenečen nad odstopanjem med rezultati ocene in ugotovitvami Komisije v njenem vmesnem pregledu; obžaluje, da v sklepih Komisije niso nikjer obravnavane resne težave pri instrumentih, kot je pomanjkanje partnerstva in tveganje, da bi se poudarek usmeril v stran od zmanjšanja revščine, čeprav gre za ključen element ocenjevanja;
13. je zaskrbljen, ker ni razpoložljivih podatkov ali so ti omejeni; ugotavlja, da z izjemo razvojnih ciljev tisočletja in ciljev trajnostnega razvoja ni sistema spremljanja in ocenjevanja, tako da ni mogoče natančno izmeriti spremembe, na primer glede instrumenta prilagodljivosti ali ravni skladnosti z drugimi instrumenti;
14. poleg tega ugotavlja, da pomanjkanje poglavja o financiranju, ki je izrecno namenjeno spodbujanju politične razprave s posebnim poudarkom na podpori političnih strank, ne prispeva k uresničevanju ciljev trajnostnega razvoja;
15. poziva, da je treba poročanje izboljšati s samodejno pripravo statistike in kazalnikov;
16. obžaluje, da Komisija ni izkoristila vmesnega pregleda, da bi svoje politike prilagodila zahtevam, navedenim v novem Evropskem soglasju o razvoju, o podpori za mali priobalni ribolov in trajnostno kmetijsko-ekološkega kmetovanje; nasprotno ugotavlja, da predlagani ukrepi vključujejo še več podpore za velike kmetije in velika kmetijska podjetja;

Instrument za financiranje razvojnega sodelovanja

17. poudarja, da je instrument za financiranje razvojnega sodelovanja pomemben zlasti zaradi svoje prožnosti za odziv na nepredvidene dogodke, kar zadeva izbor načina načrtovanja in izvajanja, prerazporeditve v okviru instrumentov in med njimi ter uporabo rezervnih skladov; poudarja, da je prožnost v večletnem načrtovanju omogočila tudi prilagoditev dolžine programskega obdobja na razmere na terenu, hitro prerazporejanje sredstev v primeru večjih sprememb in uporabo posebnih ukrepov;
18. pozdravlja, da je bil v ocenah poudarjen strateški pomen tematskega programa instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja, zlasti njegova zmožnost spodbujanja svetovnih ukrepov v zvezi z javnimi dobrinami;
19. je seznanjen z načini poenostavitve, uskladitve in obsežnega izvajanja, uvedenimi z Uredbo (EU) št. 236/2014 o skupnih pravilih za izvajanje instrumentov za zunanje financiranje, s čimer se je zagotovila večja učinkovitost instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja; poudarja, da Uredba (EU) št. 233/2014 o vzpostavitvi instrumenta za razvojno sodelovanje ne zagotavlja podrobnosti o sistemu spremljanja in vrednotenja za merjenje uspešnosti instrumenta; je zelo zaskrbljen zaradi dejstva, da se postopki izvajanja, od katerih nekateri izvirajo iz finančne uredbe, še vedno dojemajo kot dolgotrajni in obremenjujoči, kar diskreditira EU in povečuje privlačnost pristopov, ki so jih sprejele nekatere države in ki se v veliko manjši meri naslanjajo na formalnosti in pogoje; v zvezi s tem opozarja, da nekateri od teh postopkov izhajajo iz finančne uredbe in ne iz evropskih finančnih institucij, druge zahteve pa temeljijo na uporabi temeljnih načel razvojnega sodelovanja, kot so partnerstvo in odgovornost;
20. ugotavlja, da delovni dokumenti Komisije kažejo, da so izplačani zneski v primerjavi z

zneski prevzetih obveznosti razmeroma majhni; poudarja, da je to velik problem, ko gre za „tekmovanje“ za razvojno pomoč; zato poziva k boljšemu obveščanju o možnostih financiranja, s čimer bi zagotovili, da bodo partnerji EU obveščeni; poziva k usposabljanju lokalnih deležnikov, vključno z javnimi uslužbenci, za pripravo dokumentacije EU, s čimer bi zagotovili, da bodo čim boljše izpolnjevali merila in tako povečali možnost, da bodo njihove projektne vloge izbrane; ugotavlja, da bi bilo tako usposabljanje lahko tudi v izboljšalo odziv na razpise za zbiranje projektov drugih mednarodnih organizacij;

21. je zaskrbljen, da se pri vmesnem pregledu instrumenta za razvojno sodelovanje poudarja tveganje domnevnega pomanjkanja skladnosti z zahtevo, naj se vsaj 20 % pomoči v okviru instrumenta za razvojno sodelovanje nameni za osnovne socialne storitve, kot so zdravstvo, ter za sekundarno izobraževanje in druge socialne storitve, če so te potrebe bistvenega pomena za razvoj teh držav; je zaskrbljen tudi zaradi neustrezne podpore nacionalnim zdravstvenim sistemom ter zaradi pomanjkanja podatkov o doseženih rezultatih glede financiranja izobraževanja; ponovno poudarja zavezo, potrjeno v novem Evropskem soglasju o razvoju, da se najmanj 20 % uradne razvojne pomoči EU nameni socialni vključenosti in človeškemu razvoju;
22. izraža zadovoljstvo glede ciljev in rezultatov tematskega programa, namenjenega organizacijam civilne družbe in lokalnim organom, ter poziva, naj se ohranijo v prihodnjih instrumentih; vendar je globoko zaskrbljen, ker se v fazi načrtovanja in izvajanja programov vse manj prostora namenja organizacijam civilne družbe in lokalnim oblastem, in poziva k okrepitvi vloge teh organov, med drugim kot ponudnikov storitev, pa tudi bolj prilagojene oblike sodelovanja in bolj strateški pristop; poudarja, da je razvoj teh držav mogoče v celoti doseči le s sodelovanjem legitimnih lokalnih organov;
23. spodbuja Komisijo, naj izvaja politike, ki spodbujajo vključevanje afriške diaspore kot ključne interesne skupine za razvoj;

Evropski razvojni sklad

24. ugotavlja, da je imel Evropski razvojni sklad pomembno vlogo pri obravnavanju izkoreninjenja revščine in doseganju ciljev trajnostnega razvoja; zaveda pa se, da so dokazi o napredku šibkejši na regionalni ravni in da Evropski regionalni sklad v svojih nacionalnih in regionalnih programih sodelovanja ter programih sodelovanja znotraj držav AKP ni enakomerno vzpostavil trdnih sinergij in skladnosti;
25. obžaluje, da vmesni pregled ni zajemal mirovne pomoči za Afriko, ki že več let ni bila ustrezno ocenjena; meni, da je v časih, ko se vedno večji politični poudarek namenja povezavi med varnostjo in razvojem, bistvenega pomena oblikovanje politik, ki je podprto z dokazi;
26. pozdravlja, da se je Evropski razvojni sklad v hitro spreminjajočem se okolju izkazal za ustreznega svojemu namenu zaradi krajšega cikla načrtovanja, poenostavljenih postopkov in izboljššanega upravljanja proračuna; ugotavlja pa, da še vedno ni v celoti prilagojen spremenjenemu okviru in da so postopki še vedno nekoliko togi in obremenjujoči;
27. ugotavlja, da se zaradi zelo različnih potreb in vrst skupin držav AKP ter čezmorskih

držav in ozemelj, ki jih zajema Evropski razvojni sklad, odpirajo vprašanja glede enega pristopa, ki bi ustrezal vsem, s katerim se določi izbor postopkov in načinov, ter nazadnje glede ozemeljske veljavnosti Evropskega razvojnega sklada; opozarja na potrebo po novem in resničnem partnerstvu med enakimi, glavna pozornost pa bi morala biti namenjena človekovim pravicam;

28. je seznanjen, da se je Evropski razvojni sklad soočal s pritiski glede obravnavanja vse večjega števila političnih zahtev, kot sta varnost in migracija, ki jih je težko uskladiti z njegovimi temeljnimi vrednotami in načeli razvojne politike in politike sodelovanja EU, zlasti izkoreninjenja revščine;

Instrument za humanitarno pomoč

29. je zadovoljen, da je instrument za humanitarno pomoč dosegel svoj cilj zagotavljanja pomoči v izrednih razmerah na podlagi popolnega spoštovanja mednarodnega javnega prava in obenem zagotovil, da humanitarna pomoč ni instrumentalizirana ter da se spoštujejo načela človečnosti, nepristranskosti, nevtralnosti in neodvisnosti;
30. ugotavlja, da se je v zadnjih nekaj letih precej povečalo število humanitarnih kriz in nesreč, ki se obravnavajo z instrumentom za humanitarno pomoč, kar je privedlo do polne uporabe rezerve za nujno pomoč in potrebe po uporabi dodatnih sredstev, ter da se te razmere kratkoročno in srednjeročno najverjetneje ne bodo izboljšale zaradi vse večjega števila kriz na številnih področjih po vsem svetu; ugotavlja, da je zato treba bistveno povečati rezervo za nujno pomoč, vse razpoložljive vire pa uporabljati hitreje in bolj prilagodljivo;
31. meni, da bi morali ljudje in skupnosti ostati glavni cilji in deležniki instrumenta za humanitarno pomoč ter da bi bilo treba v vseh okoliščinah sprejeti prožen in usklajen pristop, prilagojen razmeram, pri katerem se upoštevajo mnenja lokalnih vlad in oblasti ter lokalnih skupnosti in verskih organizacij, ki so dejavne na področju razvoja, ter akterjev civilne družbe; poudarja, da mnoge od teh organizacij, vključno z organizacijami diaspore v Evropi, opravljajo pomembno delo na več ključnih področjih in lahko zagotovijo dodano vrednost za humanitarno pomoč;
32. opozarja, da je na seznamu Svetovne zdravstvene organizacije splav v nevarnih razmerah zapišan kot eden od petih glavnih vzrokov za smrtnost mater; opozarja na mednarodno razglašeno pravno podlago za pravico do spolnega in reproduktivnega zdravja in pravice žrtev spolnega nasilja in ljudi v konfliktih;

Priporočila za preostanek obdobja izvajanja

33. poudarja, da bi se morali instrument za financiranje razvojnega sodelovanja, Evropski razvojni sklad in instrument za humanitarno pomoč izvajati ob upoštevanju novega mednarodnega političnega okvira in političnega okvira EU, vključno z agendo za trajnostni razvoj do leta 2030, Pariškim sporazumom o podnebnih spremembah, akcijsko agendo iz Adis Abebe in agendo za človečnost;
34. opozarja, da je treba cilje trajnostnega razvoja doseči povsod po svetu s skupnimi prizadevanji in partnerstvom vseh mednarodnih akterjev, tudi držav v razvoju in razvitih držav in mednarodnih organizacij; poudarja, da to na ravni Unije zahteva, da bodo notranje in zunanje politike oblikovane in se izvajale na skupen, skladen in

- usklajen način, v skladu z načeli skladnosti politik za razvoj); meni, da mora biti skladnost politik za razvoj zaradi medsebojne povezanosti notranjih in zunanjih politik EU pomemben dejavnik pri opredeljevanju in izvajanju instrumentov za zunanje financiranje ter sprejemanju drugih politik in instrumentov EU; vendar meni, da bi bilo treba splošno skladnost med instrumenti še izboljšati, zlasti z izboljšanjem skladnosti in usklajevanja med geografskimi in tematskimi programi ter z boljšim usklajevanjem in dopolnjevanjem z drugimi politikami EU;
35. izraža zaskrbljenost, da bi se lahko države z višjim srednjim dohodkom, ki so napredovale zaradi Evropskega razvojnega sklada in instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja, soočile z vrzeljo v financiranju, zaradi katere bi postale ranljive; poziva Komisijo, naj preuči posledice in razmisli o ukrepih za preprečevanje negativnih učinkov ter naj državam z višjimi srednjimi dohodki olajša dostop do instrumentov za zunanje financiranje, ki bodo prilagojeni njihovim potrebam, da bi zlasti okrepili prizadevanja za krepitev dobrega upravljanja s pomočjo boja proti korupciji, davčnim utajam in nekaznovanju, zagotovili spoštovanje pravne države ter svobodne in poštene volitve, enak dostop do pravnega varstva in odpravo institucionalnih pomanjkljivosti; priznava delo, ki je bilo na tem področju opravljeno v programu EUROsociAL; vendar poudarja, da je treba dati prednost dodelitvi subvencij za najmanj razvite države (LDC), ki so nagnjeni k nestabilnosti, se soočajo z znatnimi strukturnimi ovirami za trajnostni razvoj in so zato močno odvisne od mednarodnega javnega financiranja;
36. meni, da bi morali instrumenti za zunanje financiranje še naprej podpirati organizacije civilne družbe na ravni EU in lokalne organizacije civilne družbe, lokalne in regionalne vlade ter lokalne oblasti v partnerskih državah ter njihova partnerstva z evropskimi lokalnimi in regionalnimi vladami, ter sistematično olajšati njihovo dejavno sodelovanje v dialogih z več deležniki o politikah EU in vseh postopkih načrtovanja v vseh instrumentih; meni tudi, da bi morala EU spodbujati vlogo organizacij civilne družbe kot nadzornikov v EU in zunaj nje ter podpirati reforme za decentralizacijo v partnerskih državah; v zvezi s tem pozdravlja namero Komisije, da poglobi in utrdi tekoča prizadevanja za vzpostavitev partnerstev in dialoga s civilno družbo, ki je dejavna na področju razvoja, in da okrepi dialog z mrežami organizacij civilne družbe in njihovo vključevanje v oblikovanje politik in postopke odločanja EU; opozarja, da bi EU morala podpreti utrjevanje demokracije s prepoznavanjem mehanizmov za podpiranje dejavnosti organizacij v tretjih državah, da bi prispevala k stabilizaciji in izboljšanju institucionalnih standardov za upravljanje javnih dobrin;
37. potrjuje, da je odločen spremljati izpolnjevanje zavez EU glede zagotavljanja stalne podpore človekovemu razvoju, da bi se v skladu s cilji trajnostnega razvoja izboljšalo življenje ljudi; opominja, da bi bilo treba v primeru instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja nameniti najmanj 20 % pomoči osnovnim socialnim storitvam, s poudarkom na zdravju in izobraževanju, ter sekundarnemu izobraževanju; je zato zaskrbljen, da v času, ko še vedno obstaja dvom, ali bo dosežen cilj 20 % za človekov razvoj, Komisija preusmerja sredstva od človekovega razvoja v naložbe;
38. poziva k strogemu spoštovanju osnovnih pogojev, ki omogočajo učinkovito uporabo proračunske podpore in bolj sistematično spremljanje tega načina pomoči v partnerskih državah, da bi izboljšali odgovornost, preglednost, učinkovitost pomoči ter uskladitev proračunske podpore z njenimi cilji;

39. svari pred neprimerno uporabo skrbniških skladov, ki ogroža specifičnost politike razvojnega sodelovanja EU; vztraja, da naj bi jih uporabili le, če je zagotovljena njihova dodana vrednost v primerjavi z drugimi načini pomoči, zlasti v izrednih razmerah, in da bi morala biti njihova uporaba vedno povsem v skladu z načeli učinkovitosti pomoči in glavnim ciljem razvojne politike, to pa je izkoreninjenje revščine; je zaskrbljen, ker so prispevki držav članic in drugih donatorjev v skrbniške sklade nižji od pričakovanj, kar ima negativne posledice za njihovo učinkovitost; želi spomniti na potrebo po parlamentarnem nadzoru nad temi sredstvi; je resno zaskrbljen zaradi ugotovitev vrednotenja ERS v zvezi z uspešnostjo skrbniškega sklada EU za Afriko;
40. opozarja, da mora Komisija zagotoviti preglednost pri uporabi skrbniških skladov, med drugim tako, da Parlamentu redno zagotovi posodobljene informacije in ga v skladu z veljavno zakonodajo EU primerno vključi v ustrezne strukture upravljanja; poleg tega opozarja, da morajo skrbniški skladi uporabljati širok razpon načel učinkovitosti razvoja, da bi morali biti skladni z dolgoročnimi razvojnimi prednostnimi nalogami, načeli in vrednotami, nacionalnimi strategijami in strategijami držav EU ter drugimi ustreznimi instrumenti in programi, in da bi morali vsaki dve leti objaviti poročilo o spremljanju skladnosti s temi zahtevami; ponovno poudarja, da je namen nujnega skrbniškega sklada EU za Afriko odpraviti temeljne vzroke migracij s spodbujanjem odpornosti, gospodarskih priložnosti, enakih možnosti, varnosti in razvoja;
41. opozarja, da se proračun za zunanje delovanje EU nenehno uporablja in dopolnjuje, pri čemer se v celoti izkoristijo vsa razpoložljiva sredstva, da bi obravnavali vse številčnejše krize; meni, da morajo biti instrumenti za zunanje financiranje zaradi številnih kriz in negotovost dovolj prožni, da se lahko hitro prilagodijo spreminjajočim se prednostnim nalogam in nepredvidenim dogodkom ter hitro dosegajo rezultate na terenu; zato priporoča pametno uporabo rezervnih ali neporabljenih sredstev instrumentov za zunanje financiranje, večjo prožnost pri večletnem načrtovanju, ustrezno kombinacijo načinov financiranja in večjo poenostavitev na ravni izvajanja; vseeno opozarja, da večje prožnosti ne bi smeli doseči na račun učinkovitosti in predvidljivosti pomoči ter dolgoročnih geografskih in tematskih prednostnih nalog ali zavez za nadaljevanje reform v partnerskih državah;
42. poziva Komisijo, naj instrument za humanitarno pomoč izvaja na način, ki bo skladen z humanitarnimi načeli, zavezami, sprejetimi v okviru velikega dogovora na svetovnem humanitarnem vrhu, in sklepi Evropskega računskega sodišča iz posebnega poročila št. 15/2016¹; poziva Komisijo, naj zlasti poveča preglednost strateškega načrtovanja in postopka izbora financiranja, nameni ustrezno pozornost stroškovni učinkovitosti ukrepov, ne da bi pri tem ogrozila cilje humanitarne pomoči in pripravljenost pomagati najranljivejšim in ob ohranjanju zmogljivosti za pomoč iz humanitarnih razlogov, tako da se doseže najbolj ranljive in deluje tam, kjer so potrebe najbolj pereče, izboljša spremljanje med izvajanjem, dodeli več sredstev nacionalnim in lokalnim reševalcem, zmanjša birokracijo z uskladitvijo zahtev glede poročanja ter zagotovi večletne strategije, načrtovanje in financiranje, da bi s tem zagotovila bolj predvidljiv, prožen, hiter in stalen humanitarni odziv;
43. vztraja, da je treba humanitarno pomoč še naprej dodeljevati skupinam prebivalcev na

¹ Evropsko računsko sodišče, posebno poročilo št. 15/2016 „Ali je Komisija uspešno upravljala humanitarno pomoč prebivalstvu na območju afriških Velikih jezer, ki so ga prizadeli konflikti?“, 4. julij 2016.

kriznih območjih, in da bi morali imeti humanitarni akterji neoviran dostop do žrtev na konfliktnih območjih in v nestabilnih državah, da bi jim omogočili izvajanje njihovih dejavnosti;

44. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo instrument za humanitarno pomoč poleg takojšnjega odziva na humanitarne krize, skupaj in komplementarno z instrumentom za financiranje razvojnega sodelovanja in Evropskim razvojnim skladom ter ob upoštevanju povezave med humanitarnim delovanjem in razvojem, krepil odpornost na prihodnje pretrese s spodbujanjem zgodnjega opozarjanja ter preventivnih strategij in struktur, zagotavljal dolgoročne koristi trajnostnega razvoja v skladu s potrebo po povezovanju pomoči, rehabilitacije in razvoja, ter se še naprej osredotočal na pozabljene krize ob polnem spoštovanju načela, da nihče ne bo zapostavljen;
45. ugotavlja, da je treba izboljšati dopolnjevanje med razvojnimi instrumenti in instrumentom za humanitarno pomoč, zlasti v okviru povezave med humanitarnim delovanjem in razvojem, novega strateškega pristopa k odpornosti in zavezi EU za zmanjševanje tveganja nesreč in pripravljenost nanje, ne da bi spodkopavali njihove cilje in mandate;
46. želi spomniti, da razvoj dopolnjuje humanitarno pomoč s ciljem preprečevanja pretresov in kriz;
47. poziva k priznanju posebnosti humanitarne pomoči v proračunu EU, ki vključuje potrebo po zagotovitvi rezerve za nujno pomoč kot prožnega instrumenta za odziv na nove krize z ustreznimi sredstvi;
48. meni, da bi morale biti delegacije EU bolj vključene v oblikovanje programov razvojnega sodelovanja v okviru različnih instrumentov za zunanje financiranje, ki jih upravljajo; meni, da bi tako lahko izboljšali dopolnjevanje in sinergije ter povečali usklajevanje s potrebami in odgovornostjo držav partneric
49. vztraja, da bi bilo treba na sedežu Komisije in Evropske službe za zunanje delovanje ter v delegacijah EU zagotoviti ustrezne človeške vire, tako z vidika številčnosti kot z vidika strokovnega znanja o razvojni in humanitarni pomoči;
50. je nezadovoljen zaradi zelo kratkega roka, ki ga ima Parlament za nadzor pripravljanja izvedbenih ukrepov v okviru instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja; poziva Komisijo, naj do decembra 2018 spremeni poslovnik instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja in odborov za humanitarno pomoč, da bosta Parlament in Svet imela več časa za ustrezno izvajanje svojih nadzornih pooblastil;
51. poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj okrepi in izboljšata sodelovanje donatorjev prek skupnega oblikovanja in izvajanja programov z drugimi državami članicami in donatorji, usklajeno z nacionalnimi razvojnimi programi držav partneric ter z vodstvom in usklajevanjem delegacij EU;
52. poziva, naj se Parlamentu omogoči večji politični nadzor nad programskimi dokumenti 11. Evropskega razvojnega sklada, s čimer bi okrepili preglednost in odgovornost;

Priporočila za arhitekturo instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja in Evropskega razvojnega sklada po letu 2020 ter prihodnje izvajanje instrumenta za humanitarno pomoč

53. ponovno poudarja avtonomijo razvojne in humanitarne politike EU, ki temeljita na posebni pravni podlagi iz Pogodb ter določata posebne vrednote in cilje, ki in ne bi smeli biti podrejeni geopolitični strategiji EU ter bi morali biti usklajeni z načeli razvojne učinkovitosti in, v premeru humanitarna pomoči, načeli človečnosti, nepristranskosti, nevtralnosti in neodvisnosti;
54. poudarja, da je absolutno nujno ohraniti ločevanje instrumentov razvojne in humanitarne pomoči, ki spoštujejo ključna razvojna načela, ob upoštevanju rezultatov ocen Evropskega razvojnega sklada in instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja glede pomanjkanja partnerstva in grožnje osrednjemu cilju zmanjšanja revščine v okviru preusmeritve prednostnih nalog politike;
55. želi spomniti, da je za evropski razvojni sklad, instrument za financiranje razvojnega sodelovanja in instrument humanitarne pomoči značilno pozitivno izvrševanje proračuna in da so ti instrumenti ključni za izkazovanje mednarodne solidarnosti, pri čemer prispevajo k verodostojnosti EU na svetovnem prizorišču; meni, da bi bilo treba ne glede na morebitne strukturne spremembe ali združitve v zvezi s temi instrumenti, tudi z morebitno vključitvijo evropskega razvojnega sklada v proračun, povečati skupne odobritve v naslednjem večletnem finančnem okviru, pri čemer ne bi smeli omiliti meril za uradno razvojno pomoč, pa tudi, da bi morala prihodnja struktura instrumentov za zunanje financiranje pregledneje vključevati skrbniške sklade in instrumente, temelječe na ključnih načelih demokratične odgovornosti in razvojne učinkovitosti, ter morebitno nadaljevanje načrta za zunanje naložbe na podlagi njegove ocene, ki dokazuje njegovo razvojno dodatnost ter vpliv na človekove pravice, družbo in okolje;
56. poziva Svet, Komisijo in Evropsko investicijsko banko, naj s Parlamentom sklenejo medinstitucionalni sporazum o preglednosti, odgovornosti in parlamentarnem nadzoru na podlagi načel politike, določenih v novem evropskem soglasju o razvoju, ob upoštevanju premika v načinih pomoči z neposrednih nepovratnih sredstev na skrbniške sklade in kombinirano financiranje, tudi prek Evropskega sklada za trajnostni razvoj;
57. poudarja pozitivno podobo, ki jo ima mednarodna skupnost o EU kot kooperativnem svetovnem akterju, pri čemer pa vendarle obstaja tveganje, da bo podoba dobila madeže zaradi birokracije in zamud; meni, da to prispeva k mehki moči EU v mednarodnih odnosih, za kar je potrebna trdna in avtonomna razvojna politika po letu 2020 z različnimi razvojnimi instrumenti;
58. poudarja, da bi morali zmanjšanje in, dolgoročno, izkoreninjenje revščine skupaj z izvajanjem ciljev razvojne politike in Pariškega sporazuma ter zaščito globalnih dobrin, prispevati k prednostnim ciljem razvojne politike EU in njenih instrumentov, pri čemer bi bilo treba posebno pozornost nameniti najbolj ogroženim;
59. poudarja, da bi bilo treba arhitekturo instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja in Evropskega razvojnega sklada ter izvajanje instrumenta za humanitarno pomoč v obdobju po letu 2020 uskladiti z mednarodnimi zavezami EU, tudi z agendo za trajnostni razvoj do leta 2030 in cilji trajnostnega razvoja, Pariškim sporazumom ter okvirom politike EU, vključno z Evropskim soglasjem o razvoju, novo globalno strategijo za zunanjo in varnostno politiko Evropske unije, ter Evropskim soglasjem o humanitarni pomoči;
60. meni, da bi morala arhitektura novih instrumentov za zunanje financiranje upoštevati

dokazano dobro delovanje obstoječih instrumentov za zunanje financiranje, upravičenost do uradne razvojne pomoči ter potrebo po doseganju ciljev trajnostnega razvoja;

61. meni, da agenda za trajnostni razvoj do leta 2030 in svetovna razsežnost številnih ciljev trajnostnega razvoja zahtevajo nov politični pristop, pri katerem si bodo morali vsi politični akterji, od držav v razvoju do razvitih držav, prizadevati za doseganje ciljev trajnostnega razvoja prek doslednih in usklajenih notranjih in zunanjih politik, ter meni, da bodo na tem področju osrednjega pomena novi instrumenti za zunanje financiranje za po letu 2020 ter novo evropsko soglasje o razvoju;
62. je prepričan o pomembnosti spodbujanja pristopa k razvoju ki temelji na človekovih pravicah in načelih, s čimer se po vsem svetu spodbujajo demokratična načela, temeljne vrednote in človekove pravice; poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj ustrezno povežeta pomoč v okviru instrumentov za zunanje financiranje in političnega dialoga, tako na dvostranski ravni kot v okviru regionalnih in svetovnih organizacij, da bi spodbujali ta načela, vrednote in pravice;
63. meni, da je bistvenega pomena v vse razvojne politike horizontalno in medsektorsko vključevati varstvo okolja in možnosti, ki jih nudijo okoljske politike; obžaluje nezadosten napredek pri vključevanju demokracije, človekovih pravic in enakosti spolov; poziva tudi, naj se zaveže Pariškega sporazuma v celoti odražajo v prihodnjih instrumentih in programih, spremlja pa naj jih ustrezen nadzor; zato meni, da bi moral boj proti podnebnim spremembam dobivati vedno večji pomen v okviru razvojnega sodelovanja;
64. meni, da je treba pregledati pridobljene izkušnje, da bi ugotovili pomanjkljivosti in izboljšali usklajevanje finančnih instrumentov EU za zunanje financiranje s finančnimi instrumenti drugih mednarodnih institucij, da bi ustvarili sinergije in kar najbolj povečali učinek instrumentov financiranja v državah v razvoju;
65. meni, da je treba sedanje stopnje uradne razvojne pomoči EU v prihodnji arhitekturi instrumentov za zunanje financiranje po letu 2020 povečati in oblikovati jasni časovni načrt, da bo EU lahko izpolnila svoje skupne zaveze, da bo 0,7 % bruto nacionalnega dohodka dodelila uradni razvojni pomoči in da bo 0,2 % uradne razvojne pomoči/bruto nacionalnega dohodka namenila najmanj razvitim državam; v zvezi s tem pozdravlja sporočilo Komisije o novem večletnem finančnem okviru; opozarja države članice, da morajo spoštovati njihove zaveze, da bodo prispevale 0,7 % njihovega BND v uradno razvojno pomoč; želi spomniti, da je treba izvajati priporočila Odbora za razvojno pomoč pri Organizaciji za gospodarsko sodelovanje in razvoj glede doseganja 86-odstotnega povprečnega deleža subvencij v skupni uradni razvojni pomoči;
66. meni, da bi morala arhitektura instrumentov za zunanje financiranje brez poseganja v večjo prožnost in/ali rezerve po letu 2020 še naprej zagotavljati mešanico geografskih in tematskih večletnih programov, kar bi omogočalo razvojne ukrepe na različnih ravneh; meni, da je podpora regionalnega sodelovanja in vključevanja partnerskih držav pomemben dejavnik, ki je potreben za izkoreninjenje revščine in spodbujanje dolgoročnega trajnostnega razvoja;
67. poudarja, da morajo zunanji razvojni ukrepi EU temeljiti na ustrezno uravnoteženi kombinaciji prožnosti in predvidljivosti razvojne pomoči ter zadostnega financiranja;

hkrati priznava, da je predvidljivost razvojne pomoči mogoče doseči med drugim z dobro delujočimi sistemi zgodnjega opozarjanja, predvsem v najbolj ranljivih in najmanj odpornih državah;

68. meni, da bi se lahko sredstva med cilji in za spreminjajoče se prednostne naloge v okviru instrumenta prerazporedila le na podlagi dejanskih potreb partnerskih držav, pri čemer prerazporeditev ne bi smela ogroziti načel in ciljev instrumenta, potekala pa bi lahko ob ustrezni vključenosti organa za spremljanje; poziva zlasti k jasnemu razlikovanju med sredstvi, upravičenimi do uradne razvojne pomoči, in drugimi sredstvi, ki do te pomoči niso upravičena; odločno zavrača prerazporeditev sredstev, namenjenih dejavnostim, ki jih določi Odbor za razvojno pomoč Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj in se ne morejo šteti za uradno razvojno pomoč; poudarja, da je treba to zaščititi s cilji uradne razvojne pomoči v predpisih o instrumentih za zunanje financiranje;
69. meni, da bi morala arhitektura instrumentov za zunanje financiranje po letu 2020 vključevati več meril, strogo omejeno namenjanje sredstev in zaveze glede vključevanja, da bi se zagotovilo dovolj sredstev za ključne prednostne naloge;
70. meni, da bi se morale nepredvidene potrebe kriti iz večjih varnostnih rezerv v različnih instrumentih za zunanje financiranje in da bi bilo treba neporabljena ali sproščena sredstva, povezana z danim letom, prerazporediti v varnostne rezerve za naslednje leto;
71. opozarja, da je treba v skladu s pozivom iz evropskega soglasja o humanitarni pomoči ohraniti čvrst in neodvisen instrument za humanitarno pomoč; meni, da bi bilo treba vzdrževati ločeno rezervo, posebej namenjeno humanitarni pomoči, in da bi bilo treba upoštevati dejstvo, da se zaradi vse večjih potreb po vsem svetu v sedanjem večletnem finančnem okviru rezerva za nujno pomoč stalno uporablja; opozarja, da Parlament sicer vedno znova priznava prizadevanja Komisije pri odzivih na vse večje izzive, vendar tudi redno poudarja, da je treba finančna sredstva za humanitarno pomoč povečati, in vztraja, da je treba zmanjšati vse večjo razliko med zavezami in plačili ter povečati učinkovitost in odzivnost humanitarne in razvojne pomoči, ki je na voljo v proračunu EU;
72. poudarja, da se nobena prednost v smislu finančne prožnosti in poenostavitve ne bi smela uresničiti na račun manjše zmogljivosti sozakonodajalca za spremljanje in nadzor, kar bi ogrozilo načeli odgovornosti in preglednosti; poudarja potrebo po preglednosti meril za dodeljevanje sredstev iz skladov in v vseh fazah načrtovanja programov; meni, da bi morala biti arhitektura novih instrumentov za zunanje financiranje prožna in sodobna in bi morala omogočati optimizacijo sredstev in doseganje rezultatov na področju razvoja partnerskih držav;
73. poudarja, da bi morala finančna prožnost v novih instrumentih za zunanje financiranje veljati tudi za prožnost znotraj države za dodelitev majhnih nepovratnih sredstev lokalnim organizacijam civilne družbe, podjetjem in podjetnikom na diskrecijski osnovi; meni, da bi morala Komisija pregledati sedanje revizijske zahteve v zvezi z razvojno pomočjo, da bi omogočila povečan profil tveganja za majhna nepovratna sredstva znotraj države;
74. poudarja, da razvojna politika in humanitarni cilji ne bi smeli biti podrejeni varnostnim ciljem držav donatoric in EU ali mejnemu nadzoru in upravljanju migracijskih tokov; v

tem smislu meni, da bi se morala uradna razvojna pomoč uporabljati zlasti za zmanjšanje revščine ter da se zato ukrepi in programi, ki so v skladu z nacionalnimi varnostnimi interesi držav donatoric, ne bi smeli financirati s sredstvi za razvoj; meni, da je hkrati treba podpirati odpornost partnerskih držav, da bi ustvarili ugodne pogoje za trajnostni razvoj;

75. meni, da je treba v prihodnjem večletnem finančnem okviru odhodke za doseganje notranjih ciljev EU iz naslova migracij, azila in notranje varnosti ločiti od odhodkov, namenjenih podpori novega Evropskega soglasja o razvoju; meni, da bi z združitvijo teh dveh ločenih postavk tvegali dodatno instrumentalizacijo pomoči EU in jo naredili odvisno od sodelovanja na področju migracij;
76. v tem kontekstu predlaga da se z razvojno pomočjo dodatno okrepi družbena in državna odpornost in da se več finančnih in političnih sredstev nameni preprečevanju konfliktov, pripravljenosti na nesreče ter zgodnje ukrepanje pred konflikti in naravnimi nesrečami;
77. poziva Komisijo, naj dodelitve finančnih sredstev partnerskim državam in načine sodelovanja ne temelji izključno na BDP, temveč na široki paleti meril, ob upoštevanju vključujočega človekovega razvoja, človekovih pravic in ravni neenakosti;
78. ponavlja poziva, naj bo vključitev Evropskega razvojnega sklada v proračun glavno orodje za zagotavljanje usklajenosti med razvojno politiko in drugimi politikami EU, da bi okrepili proračunski nadzor Parlamenta; ponovno poudarja, da bi vključitev Evropskega razvojnega sklada v proračun imela prednosti, kot sta večja demokratična legitimnost in nadzor instrumenta, izboljšala absorpcijsko sposobnost, okrepila prepoznavnost in preglednost, kar bo povečalo jasnost glede porabe EU na tem področju, ter povečala učinkovitost in razvojno uspešnost razvojne pomoči EU; želi spomniti, da so parlamentarne razprave o razvojni politiki v pomoč državljanom pri izvajanju porabe sredstev EU za razvojno pomoč;
79. poudarja, da bi morala vključitev Evropskega razvojnega sklada v proračun spremljati jamstva za preprečitev prenosa sredstev prejšnjih Evropskih razvojnih skladov na druge proračunske postavke in da bi bilo treba pri tem upoštevati donatorje iz tretjih držav; poleg tega poudarja, da bi mirovna pomoč za Afriko morala ostati zunaj proračuna EU in v okviru namenskega instrumenta instrumenta;
80. poudarja, da bi morale vključitev Evropskega razvojnega sklada v proračun spremljati sorazmerno povišanje dogovorjene zgornje meje proračuna EU, da ne bi zmanjšali finančne obveznosti EU do držav AKP ali na splošno zmanjšali razvojne pomoči EU v večletnem finančnem okviru po letu 2020;
81. meni, da je odprta narava instrumenta za humanitarno pomoč prinesla pozitivne rezultate; zato priporoča, naj se ohranijo ločeni instrumenti in proračuni za humanitarne in razvojne ukrepe ter trdne strateške povezave med obema področjema;
82. poudarja, da je treba okrepiti demokratično legitimnost arhitekture po letu 2020 ter ponovnem razmisliti o postopku odločanja; poudarja, da bi morala sozakonodajalca v tej novi arhitekturi po letu 2020 imeti pooblastila, da v celoti izvajata svojo nadzorno pristojnost na pravni in politični ravni, vzdolž faz oblikovanja, sprejemanja in izvajanja instrumentov in njihovih izvedbenih programov; poudarja, da je treba omogočiti dovolj

časa za to;

83. meni, da bi bilo treba v celoti izkoristiti potencial za sodelovanje z državami članicami pri oblikovanju in izvajanju razvojnih programov, zlasti s skupnim načrtovanjem programov ter na podlagi nacionalnih razvojnih programov in v skladu z njimi;
84. poziva k vmesni oceni in pregledu arhitekture instrumentov za zunanje financiranje po letu 2020, da se dodatno izboljša njihovo upravljanje, preuči načine, kako doseči večjo skladnost in poenostavitev, ter zagotovi nadaljnjo ustreznost in usklajenost z načeli učinkovitega razvoja; poziva k polni udeležbi deležnikov v tem postopku;

o

o o

85. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko in Komisiji.